

Farönkökkel készült a veterán súlyemelő

PALÁGYI EDIT

Negyedszázados kihagyás sem sorvasztotta el a veterán súlyemelő izmait. Pedig volt olyan időszak Szepessy László életében, amikor csak a farönkök emelgetése tartotta edzésben. A gépészmérnök végzettségű férfi, aki jelenleg a szilvásváradai általános iskola gondnoka, 59 évesen, néhány hónapos edzés után kiutazhatott a veteránok stockholmi világbajnokságára.

Családjában nagy hagyományai voltak a sportnak. Nagybátyja, Kutlán István festőművész Párizs birkózóbajnoka volt a harmincas években. Édesapja a Csehszlovákia szertornászajnoka címet érdemelte ki. Maga Laci bácsi is gyermekkorától sportolt, kezdetben szertornázott, majd az akrobatikával kacérkodott, később kerékpározott. Szepessy László ifjúkorában szovjet színekben versenyzett, családja ugyanis egy Beregszász melletti falucskában élt. A fiatalember később Kijevben járt egyetemre, ott fedezték fel, hogy testalkatából ítélve súlyemelésben viheti a legtöbbre. Kitartásban és szorgalomban nem szűkölködött, megfogadta a tanácsot, és 19 éves korától 33 éves koráig versenyszerűen sportolt. Elnyerte az Ukrajna bajnoka címet, és sikerrel szerepelt nemzetközi versenyeken is. Amikor aztán megnősült és családot alapított, hosszú évekre hátat fordított kedvenc sportágának. Csupán a reggeli tornát őrizte meg addigi életmódjából. Gépészmérnöki diplomával a zsebében egy húsipari vállalatnál helyezkedett el, s ez kulcspozíciónak számított akkoriban, a hús ugyanis nagy kincs volt, nagy érték a helyi cserekereskedelemben. A jó üzletek azonban vodkázás közben költettek, és hát többet emelgette akkoriban a poharat, mint a súlyzót.

Élete akkor fordult nagyot, amikor tizenkét éve áttelepült Magyarországra. Diplomá-

jának nem sok hasznát vehette, csak a fizikai erejével boldogulhatott. Úgy őrizte meg a kondícióját, hogy rönköket és deszkákat emelgetett a fatelepen, gyakran mínusz húszfokos hidegben is. A véletlen úgy hozta, hogy egyszer félmeztelenül nyírta a fűvet a szilvásváradai tábor udvarán, s izmaira felfigyelt Lévai Béla, a veterán súlyemelő és sportbíró. Azt ajánlotta, újra lásson neki az edzésnek, mert korcsoportjában nagy reményekkel indulhat a versenyeken. Szepessy László előbb szabódott, majd nekiveselkedett a munkának.

Három hónap után már elindult az országos veterán erőpróbán, s korosztályában a legjobbnak bizonyult. Élete legboldogabb pillanatát jelentette a diadal, rögtön elhatározta, hogy még nagyobb erőbevetéssel folytatja az edzést. A segítőkész szponzorok jóvoltából májusban kiutazhatott a stockholmi Európa-bajnokságra, ahol ötszáz veterán mérte össze az erejét. Szepessy László az 55–59 évesek közt a 85 kg-os súlycsoportban a huszonöt induló közül a tizenegyedik lett, ám úgy érzi, ennél sokkal többre képes. Úgy véli, talán az izgalom, talán a gyakorlatlanság rontott a teljesítményén, hiszen jószerével csak a kezdőfogásai sikerültek. A hozzáértők mindenesetre azzal biztatták, több lakozik benne, mint amit most kihozott magából. A veterán nem is csügged, még nagyobb lendülettel látott neki az edzésnek.

Igaz, eddig sem tétlenkedett, a szilvásváradai tornateremben serényen emelgette a vasakat, fizetése java részét pedig arra költötte, hogy Diósgyőrbe utazgatott, ott talált ugyanis a súlyemelésre alkalmas sportcsarnokot. Ezután hetente kétszer Kazincbarcikán treníroz majd, a többszörös Európa- és világbajnok Pátrovics Géza irányításával. Szepessy László nekigyürkőzött a súlyzóknak, s azzal készül a franciaországi Európa-bajnokságra, hogy nem adja alább a győzelemnél.